

دکتر غلامرضا ستوده

از گروه زبان و ادبیات فارسی

ظرحی در بدیع

تمام زبانهایی که در بین افراد انسان در جوامع مختلف، به عنوان یک وسیله برقراری ارتباط و انتقال معنی و تفہیم و تفاهمنامه بکار می‌روند، بطور کلی دونوع فعالیت را در بردارند. یکی فعالیت‌های ذهنی و دیگر فعالیت‌های فیزیکی یا جسمی.

۱- فعالیت‌های ذهنی:

اینکه انسان زبان را در کار بیان مقاصد خویش به خدمت می‌گیرد، بر-انگیزه‌ای استوار است که آن انگیزه شامل اموری چنداست از قبیل: احساس آدمی که معمولاً نیازهای جسمانی را با حواس پنجگانه خبر می‌دهد، و ادراک که در کار امور معنوی و کشف روابط اشیاء را به عهده دارد و اطلاع که از تعلیم و آموختن و فراگرفتن حاصل می‌شود و دیگر خبر است و اموری از این نوع.*

این امور که هر یک از آنها را عنصری از برای انگیزه در استفاده از زبان یاد کردیم، در ذهن آدمی ایجاد معنی می‌کند.

۲- فعالیت‌های فیزیکی یا جسمی:

بیان، در حقیقت عکس العمل ایجاد معنای ذهنی است زیرا معنای ایجاد شده در ذهن معمولاً به طریقی و به نوعی باید منعکس شود.

*: مقصود از این کلمات و اسامی در اینجا مفهوم اصطلاحی آنها در علم روان‌شناسی و غیر آن نیست بلکه فقط ارزش قاموسی آن کلمات مورد نظر است.

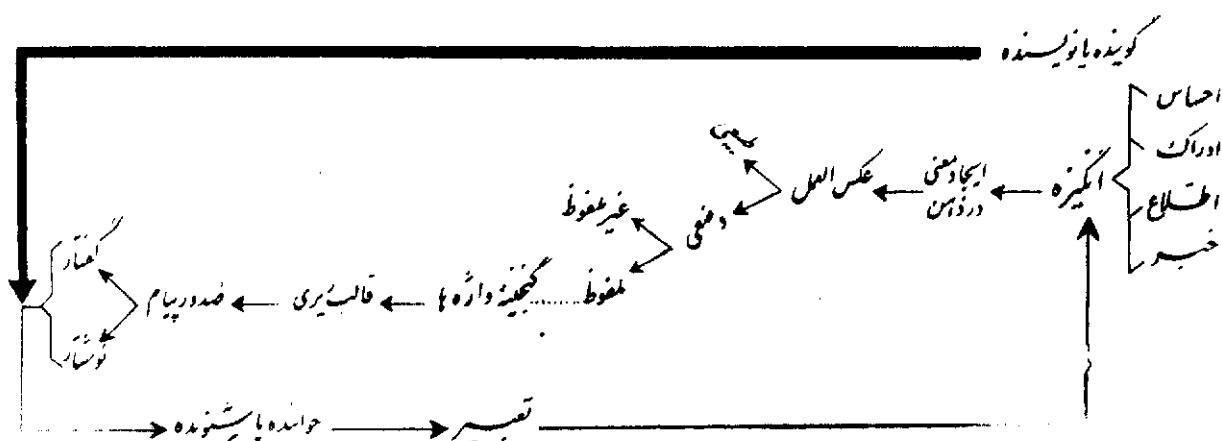
عکس العملی که از ایجاد معنای ذهنی بوقوع می‌پیوندد، یا طبیعی است یا غیرطبیعی که قسم اخیر را عکس العمل وضعی می‌نامیم.

عکس العمل طبیعی مانند پریدگی رنگ چهره به هنگام ایجاد معنای ترس براساس انگیزه‌ای از تصاویر ترس آور موجود در ذهن، و مانند خنده و تبسم و بشاشت رخساره به هنگام خوشی و رضایت، براساس انگیزه‌ای از تصاویر مطبوع و خوشابند گذشته.

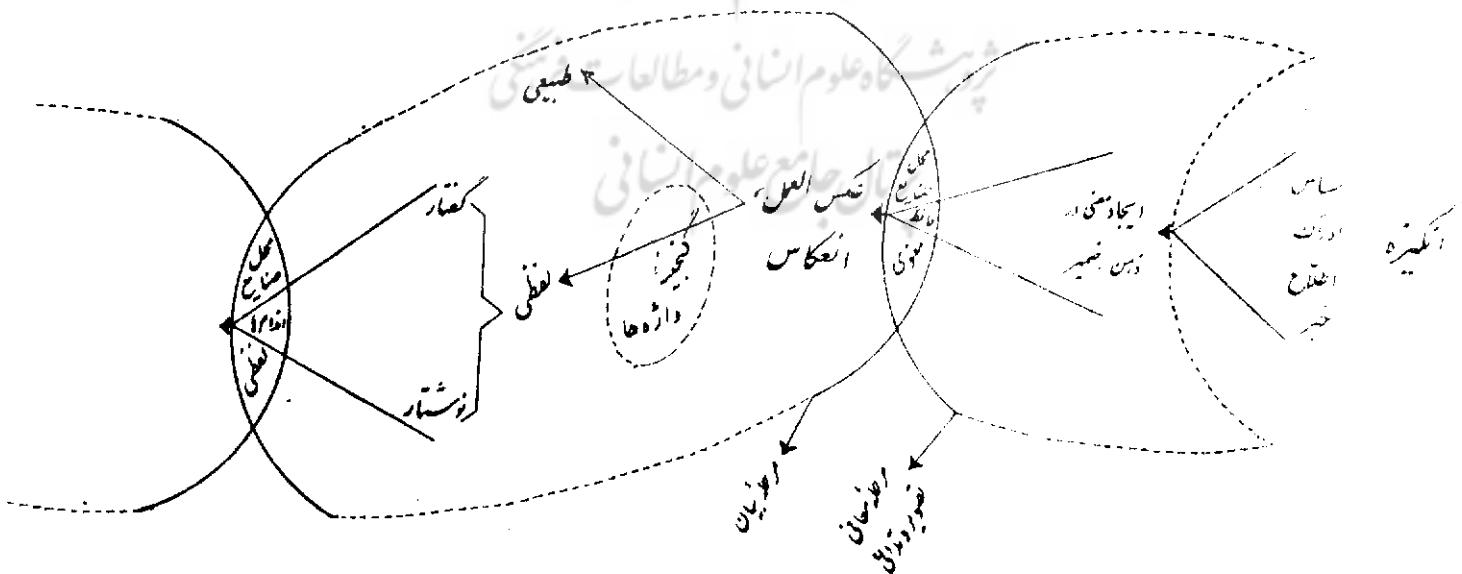
عکس العمل وضعی، یا لفظی است یا غیرلفظی. عکس العمل وضعی غیرلفظی مانند علامت‌ها و اشاراتی که در جوامع انسانی بکار می‌رود و مفید معنی است. اما آنچه در این بحث مورد توجه ماست، عکس العمل وضعی لفظی، یعنی زبان است که خود یا ملفوظ است (گفتار) یا مکتوب است (نوشتار).

مدار ارتباطی زبان - اینکه انسان مفاهیم و معانی ذهنی خویش را به مدد اندامهایی که بخدمت گفتار درآمده‌اند، بیان می‌دارد و یا با استفاده از نشانه‌های خطی پیام خویش را تولید می‌کند براینگونه است که قالب‌های متناسب با مفاهیم و معانی از گنجینه واژه‌ها برگزیده می‌شوند سپس واژه‌های برگزیده شده براساس قواعد زبان با یکدیگر پیوند می‌یابند، آنگاه پیام صادر و رابطه برقرار می‌گردد.

این مدار ارتباطی را به صورت زیر می‌توان ترسیم کرد:

با توجه باین مدار درمی‌یابیم که از مرحله حدوث انگیزه و ایجاد معنی در ذهن- در قسم عکس العمل وضعی ملفوظ- تا لحظه‌ای که دهان به سخن گفتن باز می‌شود و یا نوشتی آغاز می‌گردد، زبان در میدان فعالیت‌های ذهنی قرار دارد و همین که نوشتی یا سخن گفتن آغاز شد میدان فعالیت تازه‌ای از برای زبان بوجود می‌آید که همان فعالیت‌های فیزیکی یا جسمی مقوله زبان است. به عبارت دیگر آنجاکه انگیزه‌ای موجود معنای در ذهن می‌گردد و آن معنی بر اساس نصاویری که ذهن قبل از محیط دریافت کرده با دیگر مفاهیم موجود در ذهن برابر می‌شود و انسان اراده می‌کند که از طریق عکس العمل وضعی ملفوظ تولید پیام را عملی سازد و بدین مقصود واژه‌ها برگزیده می‌شوند و در زنجیر کلام قرار می‌گیرند؛ زبان در حوزه فعالیت‌های ذهنی قرار دارد که آن را می‌توان مرحله معانی و تصویر و تداعی نامید. مرحله بیان کلیه عکس العمل‌های طبیعی و تمام پیامهایی است که بصورت گفتار یا نوشتار صادر می‌شود. این تقسیم‌بندی را می‌توان در شکل زیر نشان داد.

چون هدف، ارائه طرحی تازه در تقسیمات علم بدیع است از مقوله دستور و نقش آن در ساختمان زبان صرفنظر می‌کنیم.

تقطیماتی در صنایع بدیعی: دسته‌ای از فنون سخن که در کتابهای بدیع بر شمرده‌اند در حوزه فعالیت‌های ذهنی بوجود می‌آید و شکل می‌گیرد و دسته‌ای دیگر در حوزه فعالیت‌های فیزیکی زبان. صنایع لفظی که در حوزه فیزیکی قرار دارند خود یا برنشانه‌های خطی تکیه‌دارند با پروردۀ ارزش‌های آوائی زبانند.

مثلاً تشبیه در حوزه فعالیت‌های ذهنی شکل می‌گیرد زیرا اساس تشبیه کشف و مشاهده وجوه مشابه اشیاء و حمل وجه شبه^۱ از مشبه به است به مشبه، چه این دو از امور محسوس باشند یا معقول.^۲ و یا صنعت حل، فهم مقوله‌ای از شریعت است و گزیدن قالبی تازه برای آن.^۳ و یا تضاد و طباق که بر اساس درک تشابه و تضاد امور است.^۴ ولی اگر سجع را در نظر بگیریم می‌بینیم پایه و اساس این صنعت ارزش‌های آوائی زبان است^۵ و یا ترصیع که آن نیز بر اساس ارزش‌های آوائی است به‌نحوی که هجای کوتاه در برابر هجای کوتاه و هجای بلند در برابر هجای بلند در دوپاره یک پیام یا در دو پیام موازی قرار می‌گیرد.^۶ **أنواع جناس** در این تقسیم‌بندی از یکدیگر فاصله می‌گیرند، زیرا جناس تمام ناظر به‌دو کلمه است که دارای ارزش‌های آوائی و نشانه‌های خطی یکسان هستند با دو معنای متفاوت^۷ ولی جناس ناقص ناظر به یکسان بودن نشانه‌های خطی است با ارزش‌های آوائی متفاوت و در نتیجه دو معنای متفاوت.^۸ در حالی که جناس خط فقط ناظر به تشابه ترکیب کلمه است در خط، بدون این که ارزش‌های آوائی و یا نشانه‌های خطی یکسان باشند^۹ با این همه جناس بطور کلی و دو صنعت دیگر که ذکر شد یعنی سجع و ترصیع در حوزه فعالیت‌های فیزیکی زبان شکل می‌گیرند.

بنا بر مراتبی که گذشت تقسیمات و تعاریف تازه‌ای علاوه بر آنچه تاکنون در علم بدیع ذکر شده است می‌توان ارائه داد که به طبیعت پدیده زبان و ادبیات نزدیکتر است و مهمتر این که شاید از این طریق قواعد ویژه و مستقلی برای فنون سخن فارسی بدست آید.

یادداشت‌هایی به عنوان حواشی

۱- مؤلفان کتب بدیع، تشبیه وارکان آن را از جهات مختلف تقسیم و نامگذاری کرده‌اند. از همه معمولتر، تقسیم تشبیه به اعتبار کیفیت طرفین تشبیه (مشبه و مشبه‌به) و براین اساس است که آندو از امور محسوس باشند یا معقول.

در برخی از کتب بدیع، تشبیه جزو علم بیان نیز آمده است.

۲- وجه شبیه همان معنی مشترک‌بین طرفین تشبیه است. (المعجم فی معاشر اشعار العجم، شمس قیس رازی، مصحح علامه قزوینی - مدرس رضوی ص ۳۲۸).

۳- هرگاه آیه یا حدیثی را در شعر بیاورند و با چند کلمه‌ای از آن را ذکر کنند و با اینکه فقط مفهوم آیه یا حدیثی را در شعر آورند، نویسنده‌گان کتب بدیع بر آن نامهای مختلف نهاده‌اند از قبیل: اقتباس (وقتی که حدیث با آیه‌ای به‌تمامی در شعر بباید) مانند:

چو هست آب حیاتت بدست تشهه ممیر

فلاتمت ومن الماء كل شيئاً حي (حافظ)

در این بیت «من الماء كل شيئاً حي»، از آیه ۳۱ سوره ۲۱ (الأنبياء) نقل شده است دیگر عقد که اکثر الفاظ آیه و حدیث رعایت می‌شود، مانند: سپیده دم که شدم محروم سرای سرور شنیدم آیه تو بوا الی الله از لب حور

(ظہیر فاریابی)

در این بیت «تو بوا الی الله» الفاظی است که از آیه ۶۴ سوره ۶۴ (تحریم) آورده شده. دیگر ترجمه که عبارت است از بیان مفهوم آیه: مانند: آسمان بار امانت نتوانست کشید قرعه فال بنام من دیوانه زدن (حافظ)

که به عقیده اکثر دانشمندان این بیت مفهوم آیه ۷۲ از سوره الاحزاب

است «اناعرضنا الامانة على السموات والارض والجبال فما بين آن يحملنها واسفهن منها وحملها الانسان انه كان ظلوماً جهولاً» (ابداع البداع - شمس - العلماءَ كُلُّاً ص ٦٧ و ٣٠٧).

اگر اتفاقاً آیه وحدیث، مذکور نیفتد و تنها مضمون آن درسخن آید، حل نامیده میشود. مانند:

یارب این آتش که بر جان من است سرد کن زان سان که کردی بر خلیل که اشاره به آیه ۶۹ از سوره الانبیاء است. «قلنا يا نار کونی بردا وسلاماً علی ابراهیم.»

(بدیع و قافیه دکتر خزائلی و دکتر سادات ناصری. ص ۶۸)

۴ - گر کانی در ابداع البداع گفته است که این صنعت را «مطابقه و - تضاد» و «تطبیق و تکافو» هم خوانده اند (ص ۳۰۲). در بدیع و قافیه خزائلی و سادات ناصری این شعر از آذریکدلی صاحب آتشکده شاهد مثال آورده شده است:

سبا ز من به حریفان زیر دست آزار
بگو که کارکنان فلك زیر دستند
بترس ز آه اسیران نه ساکنان سپهر
گشاده دست تو درهای آسمان بستند
ونوشته اند نظیر تضادی را که در شعر آذراست اروپائیان نیز بکار میدارند
و آن را (Antithèse) می‌گویند (ص ۷۱)

۵- سجع در لغت یعنی آواز کبوتران است و در تمام کتب بدیع صنعت سجع را کلماتی گفته اند که در آخر دو قرینه «بر یک آهنگ برآیند و مطابق باشند در وزن» (ابداع البداع ص ۲۹۱ و بدیع و قافیه خزائلی - سادات ناصری ص ۶۹) - این صنعت را بر حسب هماهنگی تمام یا جزئی از کامه (جزء آخر) و تشابه نشانه های خطی به سه قسم تقسیم کرده اند: متوازن - مطرف - متوازن.

(حدائق السحر ص ۱۴، به تصحیح عباس اقبال).

مثال برای سجع متوازی: «همه کس را عقل خود به کمال نماید و فرزند خود به جمال» (سعدی) هماهنگی و تشابه حروف درد و کلمه کمال و جمال است.

مثال برای سجع مطروف «فلان را کرم بسیار است و هنر بی شمار» (حدائق السحر ص ۱۴) هماهنگی در جزء آخر دو کلمه بسیار و بی شمار است.

مثال برای سجع متوازن: ظالمی را حکایت کنند که هیزم درویشان خردی به حیف و توانگران را دادی به طرح (سعدی). هماهنگی و توافق درد و کلمه حیف و طرح است.

۶ - ترصیع جواهر در نشاندن است و در صناعت سخن کلمات را مسجع گردانیدن و الفاظ را در وزن و حروف و خواتیم متساوی داشتن (المعجم ص ۳۲۸)

بعضی از مؤلفین، صنعت ترصیع را «سجع مر صع» نیز نامیده‌اند. (ابدع - البدایع ص ۲۹۳) و به گفته محمد بن عمر را دویانی در ترجمان البلاغه هرچند که این صنعت ترصیع که یاد کردیم به تن خویش جاهی بدیع دارد و پایگاهی رفع، چون با وی عملی دیگریار گردد - چون تجنبیس یا مانند وی پرمایه تر بود، و بلند پایه ترشود. چنان که عنصری گوید:

فغان از آن دوسیه زلف و غمزگان که همی

بدهیں زده ببری و بدان زده ببری

که در مصروع دوم این بیت کلمه زره (جامه‌ای جنگی مرکب از حلقه‌های ریز فولادی) با مخفف «از راه» و دو صورت مضارع الترامی از بریدن و بردن، هم در صنعت جناس وارد است و هم در ترصیع.

مثال برای صنعت ترصیع:

گرچون پلنگ پای نهی بر سر جبال
ورچون نهنگ جای کنی در بن بحار
(عبدالواسع جبلی)

مثال از گلستان سعدی:

باران رحمت بی حسابش همه را رسیده و خوان نعمت بی دریغش همه
جایشیده.

۷- مشهورترین مثال برای جناس نام کلمه. گور است یکجا به معنی
گورخر و دیگر معنی قبر، در این بیت معروف خیام:

بهرام که گور می گرفتی همه عمر دیدی که چگونه گور بهرام گرفت.

۸- این نوع جناس در کتاب هنجارگفتار تحت عنوان جناس محرف
آمده و مؤلف این بیت را مثل آورده‌اند:

زابر عصیان زمهریر قهر چون ریزان شود
هر که دارد بُرد طاعت جان زدست بَرد برد

رشیدالدین و طواط در حدائق السحر عبارت «جبة البرد و جنة البرد»
را برای تجنبیس ناقص مثال آورده و نوشته است غرض لفظ بُرد و بَرد است

(ص ۶)

شمس‌العلماء گرانی در ابدع البدایع می‌نویسد: «الجناس المحرف که
جمعی آن را ناقص نیز خوانند» و این بیت را از ظهیر فاریابی مثال آورده است:
صیحدم ناله قمری شناور طرف چمن

تا فراموش کنی محنت دور قمری

(ص ۲۲۹)

۹- این صنعت را مضارعه و مشاکله نیز خوانند. (حدائق السحر ص ۱۰)

مانند شب تاریک و راه باریک (حدائق السحر ص ۱۱).

مثال دیگر:

درشتست پاسخ و لیکن درست درستی درشتی نمایند نخست
(ابوشکور بلخی نقل از ترجمان البلاغه ص ۲۶)